

LA FALCONERA
Rapsodia en Blues (V+/Ae, 135m)
Primera:
J. Torner, P. Graells i companys (1984)
Material:
16 cintes exprés i els estreps

La Rapsòdia fou el tercer itinerari de la paret després de la *TIM* i [l'Estenalles](#), oberta per un grup d'escaladors de la Unió Excursionista de Sabadell. Aquí predomina el lliure, exceptuant el primer llarg, íntegrament en artificial i un parell de passos del segon. Hi destaca la tercera i sobretot la quarta tirada que es caracteritzen per una escalada en lliure de gran bellesa i bon ambient. La via roman equipada i la roca és en general bona, essent només necessari per repetir-la les cintes, els estreps i moltes ganes d'escalar amb la pausa que mereix aquest entranyable indret.

Recordeu que La Falconera està afectada per l'*Acord per a la regulació de l'escalada al Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac*. [Informe-vos](#) abans de planejar escalar a la zona.

- Via: Rapsòdia en Blues
- Zona: Sant Llorenç del Munt – La Falconera
- Dificultat: V+/Ae (MD-)
- Dificultat obligada: V/Ae
- Llargària: 135 metres
- Grau d'exposició: Baix
- Grau de compromís: Baix
- Equipament: Via totalment equipada amb parabolts i algun espit
- Material: 14 cintes exprés i els estreps
- Orientació: Est
- Valoració: ***

Aproximació:

Circulem per la carretera BV-1221 direcció Talamanca. Un cop passat el Coll d'Estenalles continuem aproximadament un quilòmetre fins un revolt molt tancat on podem aparcar el vehicle. Des d'aquest punt continuem a peu en direcció nord; passarem una primera formació rocallosa i de seguida trobarem un trencall a mà dreta (fita). El prenem i ràpidament començarem a baixar. Al poc temps trobarem un parell de cordes fixes, al deixar la segona ens situem en una plataforma característica on comença la via (línia d'expansions evident).

L1(IV+/Ae)

Tot i tractar-se d'una tirada d'artificial equipat, aquesta esdevé prou entretinguda i acrobàtica, amb passos llargs i un petit extraplom que hi posa una mica de pebre. L'arribada a la reunió es fa amb una curta però elegant sortida en lliure sobre roca molt bona. 25 metres.

L2(V/Ae)

Flanquegem uns metres a l'esquerra per una cornisa fins que enfilem unes expansions que superen en artificial un petit desplom. Un cop l'extraplom desapareix resten uns metres verticals que s'escalen en lliure per atènyer la segona reunió. 20 metres.

L3(V+)

Sortim de la balma on es troba la reunió i enfilem un tram vertical i mantingut d'escalada intrigant i passos elegants, ben protegida a ase d'expansions. Quan la verticalitat minva les expansions desapareixen i l'escalada esdevé una bonica grimpada en clara tendència

a la dreta fins la tercera role. 25 metres.

L4(V+)

A la sortida de la reunió superem una pronunciada panxa amb un pas de força (no obligat) i continuem per una serie de canaletes amb una escalada vertical, mantinguda i de gest. A la part superior del llarg obliquem descaradament cap a l'esquerra, enfilant una travessa molt plàstica i sobre grans còdols, per finalment entrar a la reunió. 30 metres.

L5(IV)

Sortim de nou cap a la dreta progressant per una rampa amb un ressalt una mica més dret abans d'arribar sota la bola somital on muntem la reunió. que es compartida amb la via Estenalles igual que el darrer llarg. 20 metres.

L6(V+)

El darrer llarg comença amb una entrada explosiva a la paret. No cal pensar-ho gaire, hi ha presa i és bona. Un cop superada la panxa inicial quedem sobre un mur vertical que de seguida s'ajeu i permet arribar relaxadament al cim. 15 metres.

Descens:

Anem a buscar el vessant nord-oest i baixem per una llengua rocallosa que ens mena a un corriol que en pocs minuts ens apropa al vehicle.

El que més m'ha agradat:

- Via molt lògica, que va buscant el terreny més factible per l'escalada lliure.
- Tercer i quart llargs molt elegants i amb bon ambient.
- Bona ombra per les tardes caloroses.